

בעניין שבין: _____ עב"ז סדר דיון: רגיל

ת.ז. _____
מג'בל אלמוכבר, ירושלים
ע"י ב"כ עוה"ד הישאם שבאיטה
ו/או האלה ח'ורי ו/או אליהו אברם
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נ ג ד

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים

הנתבעת

מהות התביעה: כספית, נזיקית

סכום התביעה: 5,255 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד שנת 1958 תושב ג'בל אלמוכבר, בירושלים.
2. הנתבעת הינה והיתה בתקופה הרלבנטית לעובדות כתב התביעה אחראית על פעולות שוטרי משטרת ישראל ופעולות פקידי שירות בתי הסוהר.
3. בתאריך 13.4.92, נעצר התובע בהיותו בביתו ונלקח לבית המעצר של משטרת ישראל במגרש הרוסים בירושלים. עם מעצרו, נלקחה ממנו תעודת הזהות שלו (להלן "התעודה").
רשימת רכוש כלוא, בה רשום כי התובע הפקיד את התעודה בידי משטרת ישראל בתאריך 13.4.92, מצורפת כנספת א' לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
4. בתאריך 16.9.92, נשפט התובע לתקופת מאסר בפועל של שנתיים וחדשיים. במהלך מאסרו הועבר התובע מספר פעמים לבתי כלא שונים, כמפורט להלן.
  - א. בתאריך 21.9.92, הועבר התובע מבית המעצר במגרש הרוסים לכלא באר שבע.
עם העברתו מבית המעצר כאמור, נדרש התובע לחתום על טופס "רשימת רכוש כלוא" (נספח א') בו הוא מאשר קבלת הרכוש שהפקיד בעת מעצרו - שעון יד ותעודת הזהות. הלכה למעשה, פקדונותיו וביניהם תעודת הזהות לא הוחזרו פיזית לידי, אלא הועברו כנהוג ישירות לבית המאסר שאליו נשלח התובע לנשיאת מאסרו, וזאת בהתאם לנהלים הקבועים.
  - ב. בנובמבר 1992, הועבר התובע מבית כלא באר שבע לבית הסוהר אשמורת בכפר יונה. במהלך העברה זו, לא ראה התובע את התעודה.

5. ביום 3.5.94, שוחרר התובע ממאסרו אך תעודת זהותו לא ניתנה לו. בעת שחרורו ביקש התובע לקבל חזרה את תעודתו, אולם האחראי על הליכי שחרורו בבית הסוהר אמר לו, כי התעודה אינה מצויה בבית הסוהר אשמורת. התובע חזר וביקש, שהאחראים יחפשו את תעודתו ויודיעו לו אם וכאשר תימצא. לכך נענה התובע, כי ככל הנראה תעודתו אבדה באחד מבתי הכלא בהם שהה והסיכויים למצוא אותה קלושים.

6. התובע לא יכול היה להמתין זמן רב למימצאי החיפושים של שירות בתי הסוהר. כל יציאה מביתו ללא נשיאת תעודת זהות כדרישת החוק חשפה אותו לסיכון של עיכוב ואף למעצר. סיכון זה של פגיעה בחירותו בשל העדר תעודת זהות היה ממשי בהיות התובע אסיר שזה עתה שוחרר, תושב מזרח ירושלים וכן לאור מצב הבטחון הרגיש ששרר בירושלים באותה תקופה.

7. בנוסף, התובע נזקק לאחר שחרורו לטיפול רפואי שהצריך יציאה תקופה מביתו. לצורך היציאה מביתו לשם קבלת הטיפול היה זקוק התובע, מטבע הדברים, למסמך מזהה.

8. התובע המתין שבועיים, שמא יודיעו לו פקידי שירות בתי הסוהר על מציאת תעודתו. בתקופה זו נבצר מהתובע ליהנות מחופש תנועה בשל חששו ממעצר ולפיכך נשאר רוב הזמן בביתו. בהעדר תשובה משירות בתי הסוהר בדבר מציאת תעודתו, נאלץ התובע, בלית ברירה, לפנות בתאריך 17.5.94 למשרד הפנים במזרח ירושלים ולהגיש בקשה להוצאת תעודת זהות חדשה. בגין בקשתו זו, שילם התובע סך של 32 ש"ח כאגרה למשרד הפנים וכן סך של 23 ש"ח כאגרת בית משפט השלום לצורך הגשת תצהיר בפני מזכיר בית משפט, כנדרש על ידי משרד הפנים, ובסך הכל 55 ש"ח. מצ"ב צילום אישור על הגשת בקשה וצילום הצהרה כנספתים ב' וג' לכתב התביעה והמהווים חלק בלתי נפרד ממנו.

9. לצורך קבלת טופס הבקשה להוצאת תעודת זהות, הגשת הבקשה ובירור תשובה, פנה התובע כארבע פעמים למשרד הפנים במזרח ירושלים. בכל פעם המתין התובע בתור מחוץ לשכת משרד הפנים משך ארבע עד חמש שעות. הימים היו ימי קיץ חמים, כשלחץ הקהל המתין לשרותי לשכת משרד הפנים במזרח ירושלים הוא רב, והתובע נאלץ להמתין בחוץ זמן רב, כאמור, בתנאי מזג אוויר קשים.

10. בכל פנייה למשרד הפנים, נאלץ התובע להעזר בשירותי מוניות מיוחדות מג'באל מוכאבר שבדרום ירושלים לשכת משרד הפנים במזרח ירושלים ובחזרה, שכן, כאמור, הימצאותו בחוץ ללא תעודת זהות חשפה אותו לסכנת עיכובים מיותרים ואף לחשש למעצר על לא עוול בכפו.

11. בתאריך 4.6.94, קיבל התובע ממשרד הפנים תעודת זהות חדשה.

אחריות שלוחי הנתבעת

רשלנות

12. התובע יטען כי אובדן התעודה הינו תוצאה ישירה של רשלנות משטרת ישראל ו/או שירותי בתי הסוהר (להלן "שלוחי הנתבעת") שכתוצאה מרשלנותם גרמו לתובע את הנזקים הנטענים על ידיו. רשלנותם של שלוחי הנתבעת מתבטאת בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. לא נקטו במידת הזהירות הדרושה והסבירה ו/או במידת זהירות מספקת כדי לשמור על תעודת זהות התובע ולהשיבה כפי שבעל תפקיד מיומן וסביר היה עושה במקומם.

ב. לא התנהגו כפי שצריך וסביר לרשויות חוק להתנהג בנסיבות המקרה, בכך שגרמו ו/או לא מנעו את אבדן תעודת התובע.

ג. הפגינו זלזול ו/או קלות דעת ו/או חוסר אכפתיות כלפי פקדונות התובע ושלמותם.

הפרת חובה חקוקה

13. לחילופין, יטען התובע כי שרות בתי הסוהר לא קיים כל רישום לגבי קליטת פקדונותיו של התובע והעברתם, ובכך הפרו מנהלי בתי הסוהר, בהם הוחזק התובע, את החובה החקוקה שבסעיף 7 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, המחייב את מנהל בית הסוהר לקיים רישום של פקדונותיו של כל אסיר ולהשיבם לאסיר עם שחרורו. חובה חקוקה זו מיועדת, בין השאר, להגן על אסירים בעת שחרורם, וביניהם התובע. על ידי הפרת חובה חקוקה זו גרמו עובדי שירות בתי הסוהר במעשיהם או במחדליהם לנזקו של התובע.

אחריות הנתבעת

14. הנתבעת אחראית לעוולות אשר בוצעו על ידי שלוחיה כמפורט לעיל בהיותם שלוחיה ו/או נציגיה ו/או עובדיה הפועלים מטעמה.

15. כמו כן, יטען התובע כי הנתבעת התרשלה ונושאת גם באחריות ישירה בין היתר בגין הפעולות ו/או המחדלים הבאים:

א. לא פיקחה על שלוחיה ולא דאגה כי ימלאו אחר ההוראות הקבועות בדין כלשונו ובמלואן.

ב. מאובעקטה במידת זהירות ו/או מידת זהירות מספקת בשמירת תעודת

ג. לא עשתה מספיק כדי לאתר את תעודת התובע ו/או להשיבה לידיו.

ד. התיחסה בזלזול ו/או בקלות דעת ו/או בחוסר אכפתיות לתעודת התובע.

16. לחילופין, התובע יטען כי הנתבעת הינה בבחינת שומר חינוך של חפצי התובע כמשמעות מושג זה בחוק השומרים, תשכ"ז-1967, ולאור רשלנותה נושאת הנתבעת באחריות ישירה לאבדן חפצי התובע.

נזקי התובע

17. התובע יטען כי כתוצאה ממעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת ושלוחיה כאמור לעיל נגרמו לו נזקים ספציפיים כמפורט להלן:

32 ש"ח
23 ש"ח
32 ש"ח

בולים על סך
אגרת תצהיר בבית משפט השלום
אגרת בקשה לתעודת זהות חדשה

הוצאות שמונה נסיעות במוניות (מפורט בסעיף 10 לעיל) ש"ח 200

ש"ח 255

ובסה"כ נזקים ספציפיים

18. התובע יטען שכתוצאה ממעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת ושלוחיה כאמור נגזר עליו מעין מעצר בית לאחר שחרורו מבית הסוהר, ונשללה ממנו חרותו וזכותו הבסיסית לתנועה חופשית. הגבלה מיותרת זו על חירותו העיקה עליו וגרמה לו לעוגמת נפש גדולה, במיוחד לאור העובדה, שכאסיר משוחרר, כמיהתו לחופש היתה גדולה שבעתיים.

19. בנוסף, נגרמה לתובע הטרדה וטירחה קשות ומיותרות ואובדן זמן ניכר בשל המתנות רבות השעות בתנאים קשים, לצורך קבלת תעודת זהות חדשה, כמפורט בסעיף 9 פעיל.

20. התובע יוסיף ויטען כי מעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת ושלוחיה מנעו ממנו כל אפשרות מעשית לחפש ולמצוא עבודה, הן מהטעם כי התובע לא יכול היה להלך חופשי והן מהטעם שלא היה סיכוי ממשי שמעסיק היה מקבל את התובע לעבודה ללא תעודה מזהה.

21. בגין הנזקים הכלליים המפורטים בסעיפים 18 עד 20 לעיל, התובע מעמיד את תביעתו בסך של 5,000 ש"ח.

22. לבית המשפט הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

23. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין ולחייבה בתשלום פיצוי בסך של ש"ח 255 בצירוף ריבית והצמדה כחוק מתאריך 17.5.9 כנזקים ספציפיים וכן סך של 5,000 ש"ח בגין הנזקים הכלליים בצירוף ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה עד לתשלום המלא בפועל וכן הוצאות משפט.

ירושלים, היום 21 לחודש מאי שנת 1997

הישאם שבאיטה, עו"ד
ב"כ התובע

(ת.ש. 5989, מ"מ 16523)